

[Aksel Larsen.]

med Velvilje fra Det konservative Folkeparti, eller som man kan gennemføre ved at tale til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers mere eller mindre gode Hjerte, saa bliver det en meget mager Politik, Regeringen faar ført igennem. Jeg tror, man gjorde bedre i at tage den Kamp, som Arbejderne dog venter, at man tager, og som maa føres her i Landet for at sætte Reaktionen paa Plads.

Jeg henstiller til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og hans Meningsfæller at forskaane os for yderligere Snak om, hvad den daværende Socialminister Steineke og hans Departementschef har sagt om Sociallovgivningen efter Socialreformens Ikrafttræden. Vi har hørt det tilstrækkelig tit, vi kan det udenad, det er ikke nødvendigt at sige det oftere. Jeg vil samtidig sige, at jeg mange Gange har hørt den daværende Socialminister bestride disse Udtalelser paa den Maade, at han sagde, de paagældende Bestemmelser ikke dækkede den abnorme Situation, vi befinder os i. Nu vil naturligvis det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen faa en fin Rekord i Forhold til den daværende Socialminister, for han kan naa at fremdrage disse Udtalelser betydeligt hyppigere, end den tidligere Socialminister kan faa dem gendrevet, fordi den tidligere Socialminister nu ikke mere deltager i Debatten om denne Sag her i Tinget. Men jeg er enig i, at saadanne Udtalelser er faldet — man kan saa diskutere deres Betydning —, men er det ikke underordnet i Forhold til Kendsgerningerne?

Selv om vi vil sige, at den tidligere Socialminister har begaaet en Fejl og været meget uforsigtig, idet han har sagt noget, han hellere skulde havde ladet være at sige, fordi det har givet Venstre et letkøbt Argument — og Venstre er jo i Fattigdom for Argumenter, naar det drejer sig om at modsætte sig en Sociallovgivning —, saa lad os ikke hænge os i den Fejl, der er begaaet, i den overilede Udtalelse, der er fremsat, men lad os tage Stilling til Kendsgerningerne, om Lovgivningen er tilstrækkelig, ja eller nej. Den er det ikke. Lad os ud fra en Bedømmelse af Kendsgerningerne, af den faktiske Trang, der er til Stede, af Samfundets Pligt til at yde Hjælp over for de trængende, tage Stilling til Sagen og ikke forsøge at klare os uden om en Stillingtagen ved at henvise til, hvad den forrige Socialminister har sagt i et bevæget Øjeblik, hvor han ikke rigtig har kunnet overskue Følgerne af sin Udtalelse eller var helt klar

over, hvordan det kapitalistiske Samfund vilde udvikle sig.

Det samme gælder i nogen Grad Udenrigsministerens Udtalelse paa Langeland. Naturligvis er det yderst uforsigtigt af Regeringens Medlemmer under Valgkampagnen at prale med, at Arbejdsløsheden omtrent er manet i Jorden. Man har gjort det af agitatoriske Grunde, for at tækkes visse Vælgere. Men lad os fastslaa, at der er ingen Grund til den Agitation, at den er i Modstrid med Kendsgerningerne, lad os erkende disse Kendsgerninger og handle efter dem i Stedet for at hævde, at man kan tilrettelægge sin Behandling af den sociale Lovgivning efter, hvad Udenrigsministeren har sagt i en Tale i Rudkøbing, en Tale, som ikke passer med de faktiske Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde kun en ganske enkelt Bemærkning i Anledning af det, jeg havde sagt om den private Velgørehed. Naar det ærede Medlem ikke har mere at forsvare det med, som her foregaar, er det kun en Bekræftelse af Rigtigheden af min Mening om den Sag. Den konservative Presse, for den Sags Skyld ogsaa den radikale, agiterer i de varmeste Vendinger for, at man bør hjælpe mod den sociale Nød; den giver malende Skildringer af, hvor forfærdelig Tilstanden er — Skildringer, som aldeles ikke harmonerer med det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser om, at der altid vil være visse Omraader, hvor den private Velgørehed maa sætte ind. Af hvad der er skrevet i Bladene i denne Tid til Støtte for Juleindsamlingerne, faar man det Indtryk, at det virkelig er meget galt fat over den bredeste Front. Jeg er af den Mening, at det passer; det er meget galt fat. Men det harmonerer meget daarligt med den Modstand, der fra den Side her i Tinget ydes ikke alene imod dette Lovforslag, men i det hele taget mod alle sociale Lovforslag.

Modstandernes Argumenter er ikke saa forfærdelig meget værd, og det betyder, at deres Modstand vil mangle en indre Styrke, og at det vil være muligt at rende denne over Ende. Men netop derfor henstiller jeg til Socialdemokratiet at lade være med paa Forhaand at give Indrømmelser til den Modstand, man alligevel skal overvinde, og gennemføre Loven i den bedst mulige Skikkelse, det vil sige den Skikkelse, den vil faa, hvis vore Ændringsforslag vedtages.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg skal indrømme over for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at Regeringen